

Kad žūklė būtų sėkminga, neužtenka gerų įrankių, mokėti jais naudotis, pašarų, nepriekaištingos gaudymo technikos ir kitų dalykų, apie kuriuos jau nemažai kalbėjome. Visi žvejai žino, kad tos ar kitos žuvys labiausiai aktyvios būna skirtingu metu laiku, ir eina į žūklę pasiruošę gaudyti kurią nors vieną. Kas to nepaiso, retai gali pasigirti ir gerais laimikiais.

Tad nors ir prabėgomis pamėginkime apžvelgti žuvų kibimą atsižvelgdami į metų laiką.

Balandis. Pats laikas peržiūrėti ir suremontuoti įrankius, pakeisti valus. Žuvys tuo metu būna neišrankios masalams, beveik vienodai gerai čiumpa slieką, pačias įvairiausias lervas, lašinių gabaliukus ir net tešlas.

Pirmos pradeda kibti kuojos, o upeliuose ir upių intakuose – šapalai ir strepečiai. Geriausi masalai – sliekai, apsiuvos, uodo trūklio ir musių lervos. Tuo laiku upių užutekiuose ir duobėse, arti kranto, su kuojomis kartu sukinėjasi net stambūs šapalai. Čia susirenka meknės ir karšiai. Kiek vėliau pradeda kibti lynai ir upėtakiai. Kadangi vanduo dar neskaidrus ir yra nemaža tikimybė pagauti stambesnių žuvų, pačius ploniausius valus atidėkite vėlesniam laikui.

Gegužė. Puikiai kimba beveik visos žuvys. Pats geriausias laikas gaudyti lydekas spiningu. Tinka praktiškai visi masalai, tačiau didžiausias blizges geriau palikite rudeniiui. Lydekos labai drąsios ir blizges stveria net prie pat kojų ar iš po valtės. Velkiauti geriau aukštesniuose vandens sluoksniuose. Kol vanduo pakilęs, šapalų vis dar galima aptikti netoli krantų. Kai žydi alyvos, upėse jie puikiai griebia graužvirbas, kurių čia pat galima atrasti dumblo sluoksnyje, negiliose pakrantės vietose. Mažuose upeliuose aktyvūs upėtakiai. Šiuo metų laiku pagauna net tie žvejai, kurie neturi nei tinkamų įrankių, nei pakankamo patyrimo.

Birželyje žūklaujančiam jau reikia kiek daugiau žinių ir įgūdžių. Žuvis darosi išrankesnės masalui, gyvuliniai masalai po truputį keičiami augaliniais. Daugelis karpinių žuvų blogiau ima slieką, tačiau musės ir uodo trūklio lervos lieka mėgstamiausi masalai visą šiltąjį gaudymo sezoną. Kai kurie žvejai skundžiasi, kad šį mėnesį žuvis kimba prasčiau, tačiau įrodyta, jog tuo metu jos maitinasi kaip tik intensyviausiai. Tiesiog reikia parinkti tinkamą masalą. Kuojos laikosi prie paaugusių žolių, jų ten galima surasti visą vasarą.

Maždaug iki mėnesio vidurio, ypač gilesniuose ežeruose, vis dar neblogai kimba lydekos.

Prieš nerštą, kaip ir gegužės mėnesį, aktyvios aukšlės.

Kaip masalai vis dažniau naudojamos perlinės kruopos, žirniai, bulvės, visokiausi blynai ir tešlos.

Sezono pradžioje geriausiai kimba dieną, net vidurdienį, o šiuo metu aiškiai pradeda išsiskirti rytinis ir vakarinis kibimas.

Upėse prasideda įdomus gaudymas su vabzdžiais.

Gerai kimba lynai, tik jiems nelengva parinkti tinkamą masalą. Ši stipri ir graži žuvis yra labai kaprizinga. Tie, kas specializuojasi gaudyti lynus, negiliose vietose (iki 1,5 m) išvalo žolėtą ežero dugną, išpila jį smėliu ir pastoviai šias žuvis šeria. Lynai gali susigundyti ir stambiu naktiniu slieku, ir nedideliu uodo trūklio ir musės lervų "sumuštiniu", tešla, blyno gabaliuku, - visko ir neišvardysi. Daugelis atpažįsta garsųjį lyno kibimą. Žvejo kantrybę, prieš paimdamas

masalą, jis gali bandyti net keletą minučių, o kartais jį stveria ilgai nesvarstydamas, ir tai nepriklauso nuo žuvies didumo. Šios žuvys mėgsta negilias, kiek dumblėtas įlankėles, ypač kur auga vandens lelijos.

Liepa – karpių gaudymo metas, nors ši žuvis neblogai kimba ir visą rugpjūtį. Sekliuose vandens telkiniuose karpius gaudyti galima jau po vyšnių žydėjimo. O tikra žūklė prasideda po neršto ir tęsiasi iki atšalų. Turbūt apie nieką nėra tiek daug rašyta, kaip apie karpių gaudymą. Tad užteks paminėti, kad ši žuvis yra šilto vandens mėgėja, todėl intensyviausiai maitinasi ir geriausiai kimba antroje vasaros pusėje.

Visokias gudrybių prasimano žvejai, norėdami apgauti šią stiprią ir „solidžią“, net iki poros dešimčių kilogramų ir daugiau užaugančią žuvį. Pasirenkami ploni valai, kurie ne visada pasiteisina, nes paprasčiausiai nutrūksta, minkšti kaproniniai pavadėliai, masalai su papildomu kabliuku, kurį karpis įsiurbia nieko neįtardamas. Pačiam šio būdo išbandyti neteko, bet kažkur skaičiau, kad pavadėlis kartais tyčia daromas net degtuko storio, ir karpis, nesitikėdamas iš žvejo tokio akiplėšiško akibrokšto, apgaunamas.

Klasikinis masalas, žinoma, yra virta, kuo nors, pavyzdžiui, medum ar aliejumi, paskaninta bulvė. Kaip ir dauguma karpinių žuvų, karpis mėgsta saldų maistą. Šiaip ši žuvis visaėdė. Tikrai geras masalas karpiams, ir ne tik jiems, yra mano anksčiau aprašyta bulvė su manų kruopomis. Nors karpį galima priskirti dugninėmis žuvims, masalą jis dažnai griebia ir iš aukščiau. Tame pat ežere, kurį minėjau kalbėdamas apie lydekų gaudymą vobleriais, nemažų karpių su draugu pagavom tokiu būdu: gana sekioje vietoje, kur gylis siekė vos daugiau negu vienas metras, 0,2 m valą su aprašytu vokišku masalu arba bulve ant kabliuko guldydavome ant retai augančių vandens lelijų lapų. Jaukas kabodavo nugrimzdęs kokių 40 – 60 cm gylyje, o mes laukdavome ir sėdėdami pasislėpę už aukštos pakrantės žolės, aišku, prieš tai žuvis pašerdavome.

Tačiau liepos ir rugpjūčio mėnesiai yra pats geriausias laikas ešeriams gaudyti spinningu. Apie šią labai sportišką žūklę jau minėjau. Kartais, ypač gaudant sekliuose ežeruose, būna tokių dienų: karšta, saulė, kaip sako, žeme ridinėjasi, lydekos ir taikios žuvys tūno kažkur nulindusios, o ešeriai griebia vos ne kas metimą.

Labai įspūdinga ešerių žūklė spinningu šiuo metų laiku būna ir Kuršių mariose. Čia medžiojančių ešerių būrius išduoda besisukinėjančios žuvėdros. Vietiniai ir atvykę žvejai žvejoja kiek stambesniais įrankiais. Prie valo pririšamas nemažas svarelis, o aukščiau keli trumpi pavadėliai

su blizgančia medžiaga apsuktais kabliukais.

Rugpjūčio mėnesį ešeriai neblogai kimba gaudant su mailiumi, taip pat avižėlėmis ir žieminėmis blizgėmis iš valčių. Visą šiltąjį sezoną tęsiasi žūklė sportinėmis meškerėmis. Tiesa, aukšlės vidurvasaryje darosi gana kaprizingos. Kartais matai plaukiojančias būriais, bet masalą įsiūlyti būna sunku. Rudeniop jos vėl suaktyvėja. Visą sezoną neblogai kimba kuojos. Tai žuvis klajoklės. Nors jų beveik visada galima rasti prie žolių, tačiau labai dažnai būna taip: kelias dienas ar net savaites neblogai kibo vienoje vietoje ir staiga visos kažkur iškeliavo. Atrasti jų būrį taip pat galima gana netikėtose vietose.

Rugsėjis. Pradėjus vėsti vandeniui, vis geriau ima kibti lydekos gaudant spiningu, o ešeriai, priešingai, prasčiau. Rugsėjo ir spalio mėnesį jie gana intensyviai maitinasi, tačiau, atšalus vandeniui, nenoriai gaudo gana greitai judančią spiningo blizgę. Dabar pati geriausia žūklė su mailiumi arba žieminėmis blizgėmis iš valtės. Šios žuvys jau pradeda būriuotis ir traukti į gilesnes vietas. Tačiau ešerius spiningu esu gaudęs net ir lapkričio mėnesį.

Na, o lydekos gerai kimba iki pat pirmojo ledo. Rudenį paprastai pagaunamos pačios didžiausios, todėl tuo laiku geriau tinka ir stambesni masalai.

Atšalus vandeniui, vėl žūklaujama dugninėmis meškerėmis upėje kaip masalą naudojant varliuką.

Steponas Pučinskas. “ Mėgėjiška ir sportinė žūklė”.